

FUNDACJA
IM. SEWERYNA
KRAJEWSKIEGO

"Wschód słońca w stadninie koni"

Seweryn Krajewski, Krzysztof Dzikowski

*Słońce nad stadniną
W końską grzywę chowa twarz.
Wstęgą nad łąkami
Jeszcze się unosi mgła.
Stoją napięte
Jak strzała, gdy drży,
Nim cięciwy świst
Znow do lotu ją poderwie.*

*Konie, dumne konie
Zastuchane w szumy traw.
Lekkie i swobodne
Jak na czystym niebie ptak.
Kiedy tak patrzę -
Do biegu się rwą.
Chciałbym uciec stąd,
Chciałbym gnać za swą tęsknotą*

*Tam, gdzie lśni horyzont,
Drga niebieską linią
Wprost w otwarte wrota chmur,
Siwych chmur.
Tam, gdzie w kuźni słońca
Dzień powstaje nowy,
Gdzie wytycza drogi rytm,
Serca rytm.*

*Konie, dumne konie
W blasku wstającego dnia.
Czułe i szalone -
Czemu was uwielbiam tak?*

*Nieraz poniosą,
Poniosą jak wiatr.
Czasem bywa tak
Jak z dziewczyną, jak z dziewczyną ...*

*Tam, gdzie lśni horyzont,
Drga niebieską linią
Wprost w otwarte wrota chmur,
Siwych chmur.
Tam, gdzie w kuźni słońca
Dzień powstaje nowy,
Gdzie wytycza drogi rytm,
Serca rytm.*